

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

68. An transeunti per loca Infidelium, & Hæreticorum sit licitum comedere
cibos vetitos ad evitandum grave dummodo absit scandalum? Ex p. 5. tr.
7. res. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

in Ref. 78. §. 2. & in tom. 6. tr. 3. Ref. 110. & ibi in tr. 4. Ref. 1. §. 3. ad lin. 7. & §. vit. & in Ref. 2. §. vnde.

conspicua; quamvis in aliquo casu possit esse licita, iuxta dicta num. 7. suppeditans non excusatur à culpa, quamvis certò sciat alium paratum ad peccandum, & inuenturum alium qui materiam suppeditet, vt nemo excusaret adiuuentem scalam, vel humeris sustentantem, quando quis vult furari; aut hominem interficere, aut fornicari. Quamvis hæc actiones ex se indifferentes sint, & in aliquo casu maxima excusanti causa licita, nec deesset qui inuaret. Et ratio est: quia tales actiones ita proxime peccato accedunt, ad illudque ordinantur, vt ex se malæ dici merito queant, nisi causa aliqua vrgenti excusetur. Si verò res illa sit omnino ex se indifferens, ac remotè se habeat ad peccatum, vt vendere agnum infideli, quem scio velle ad immolandum idolo, fucos mulieri, quos scio velle ad alliciendum iuvenes ad turpem sui amorem, tunc probabile censo vendentem excusari à culpa, si certò sciat ipso non vendente, alterum venditurum, quamuis nulla alia causa excusans concurrat, quod probant rationes pro parte affirmatiua adductæ. Vel certè est satis probabile id non fore culpam mortalem, atque re bene pensata ita probabilis iudico, sed fore culpam venialem. Ita Sanchez quem postea sequitur Bonacina de peccatis, disput. 2. quest. 4. punct. 2. §. unico, numer. 35. vnde puto vtramque sententiam probabilem esse.

Sup. hoc significanter in Ref. 3. 4. & §. not. præterita. Sup. his infra in Ref. 7. §. pen. & super hoc tertio supra in Ref. 59. & in alio eius an not.

3. Hinc ex hac posteriori sequitur vendentem ornamenta, fucos, &c. quibus mulier iam parata abutetur, excusari posse à mortali, si ipso non vendente, alter venderet, etsi hoc faciat iusta de causa. Secundo excusari caupones, & tabernarios, cocnam, vel ientaculum matutinum, aut pomeridianum nolenti ieiunare, qui alios cibos inueniret ipsis non parantibus cocnam, vel ientaculum. Tertio excusari famulos parantes mensam, aut mensæ inferuentes, aut coquentes cibos. Vide Bonacinam vbi supra.

RESOL. LXVIII.

An transeunt per loca infidelium, & hæreticorum sit licitum comedere cibos venios ad evitandum graue damnum; dummodo absit scandalum? Ex p. 5. tr. 7. Ref. 35.

Sup. hoc infra in fine Ref. 70. & in Ref. 71. §. vit. cursum ad medium, & in tom. 6. et. 1. ex fictili doctrina Ref. 49. §. vit.

§. 1. Respondeo à fortiori ex dictis vt plurimum affirmatiuè, quia licet per huiusmodi signa aliquo modo distinguantur fideles ab hæreticis, & infidelibus, at non sunt signa instituta ad falsæ fidei professionem & potestatem hæresis. Ergo illis cibi vtens præsumi non potest negare fidem, aut falsâ protestari, sed solum te occultare voluisse, cum nō tenearis te manifestare. Ita Sanchez in summa tom. 1. lib. 2. cap. 4. num. 25. Azotius tom. 1. lib. 8. cap. 27. quest. 3. Covinch de fide disput. 1. §. dub. 3. num. 50. Hurtado de Mendoza in 2. 2. disput. 48. sect. 6. §. 99. Becan. in 2. 2. cap. 9. quest. 5. num. 23. Caltrus Palaus tom. 1. tract. 4. disput. 1. punct. 17. num. 9. Layman lib. 2. tract. 1. cap. 11. numer. 1. & alij. Dummodo absit scandalum, quod quis facillè potest evitare manifestando causam, & nisi publica autoritate prouoceris, cibos illos edere in contemptum Ecclesiastici præcepti.

RESOL. LXIX.

Olim per epistolam qua serui à me, an in terris Turcarum, si quis vratur pileo Turcico, cum Tobalia alba, vt securus transeat, peccet mortaliter?

Et quid, si sequatur scandalum? Et inter alia, que circa hoc, & circa vites inferuntur, & circa ceremonias alicuius falsæ scilicet, & Religionis, tandem notatur licere vexilla signis consuetis Turcarum insignita in classe, vel Exercitu erigere, etiam si esset signum Mariæ, Palladis, aut Iouis, Solis, aut Luna, & titium Mahometis. Etianque notatur non semper preceptum de contentenda fide obligare ad respondendum infideli interroganti, an aliquis sit Christianus, &c. Et ex p. 5. tr. 5. & Misc. 1. Ref. 49.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docent Cælius in 2. 2. quest. 3. art. 2. D. Antonius in part. 2. tit. 12. cap. 6. sub fine, Syluester ver. Apost. in 1. 2. q. 1. n. 4. Angelus ver. infidelitas, n. 9. Nauarum in man. c. 11. n. 27. Philarchus de offic. Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. c. 9. Toletus lib. 4. c. 2. Valentia tom. 3. disput. 3. punct. 2. & nouissimè Becanus in 2. 2. c. 9. §. 1. dub. 6. n. 35. quia numquam licitum est falsam sectam simulare; sed in tali Casu Christianus simulat se Turcam esse. Ergo peccat mortaliter. Sed contraria sententia mihi videtur probabilior cum Sæ ver. fidei, 7. Dico igitur id esse licitum ob periculum mortis, aut iustam ab hoste victoriam reportandam, vel ob aliam causam satis grauem, & necessariam. Et ratio est: quia huiusmodi vestes perse, & directè non sunt signa protestatiua falsæ Religionis, sed sunt res secundum se indifferentes: ergo, &c. Et ex his inferitur, posse aliquem Romæ gessare pileum cum signo suo, more Iudæorum, vt dum ad necem quartur, incognitus effugiat.

Et nouissimè hanc sententiam præter Doctores citatos docent Tannerus in 2. 2. disput. 1. quest. 7. dub. 5. n. 110. Bañez in 2. 2. quest. 3. art. 2. dub. 2. Sanchez & Coninch vbi infra, Layman in Theol. moral. lib. 2. tract. 1. c. 11. n. 3. Villalobos in summa tom. 2. tract. 1. diff. §. num. 10. Suarez de fide, disput. 14. diff. 5. num. 7. & alij.

2. Ad argumentum contrarium respondetur, se prædictas vestes non continere mendacium, nec falsam significationem, & c. proinde, nec falsi negationem, sed occultationem tantum cum materiali simulatione. Et confirmatur, quia etiam in verbis, si habeant plura significata, licitum est vti verbo ambiguo in significatione, quæ ad occultandum liberetum deseruit, etiam si ab audiente in alio sensu sint verba accipienda. Ergo in nostro casu licitum est vti talium vestium in necessitate, sunt enim quasi ambigua, & æquiuoca signa, quæ possunt, vel ob locum vltimum primarium, vel propter significationem formi. Est igitur in potestate ventis, vnum ab alio separare, etiam aliquis fortasse decipierus sit.

3. Sed plus addunt Sanchez in summa, tom. 1. disput. 2. cap. 4. n. 20. & alij, ob grauem necessitatem licere etiam in terris infidelium vti per materialem simulationem ad se occultandum vestibus perse per se primò deputationis ad superstitiosum cultum alicuius falsæ sectæ, quæ non habent communem, & corporalem vltimum, sed sacrum, vel quasi sacrum in tali se cta. & ratio, quia supradictæ vestes etiam in tali casu sen per retentionem aptitudinem, quam de se habent ad communem vltimum tegendi, ac defendendi corpus. Ergo licitum est homini vti quacumque veste propter hunc vltimum quasi intrinsecum, & naturalem, contempta quocumque alia hominum institutione, & permittendo alicui deceptionem, etiam si inde sequatur scandalum. Hæc opinio est probabilis, sed longe probabilior est contraria, quam tuentur Suarez tract. de fide, disput. 4. diff. 5. num. 12. & alij.

4. Notandum est etiam hic obiter, primò aliquos etiam